

ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ
 ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ
 ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ
 ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ॥੨॥੨॥
 {ਪੰਨਾ 1352}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਭਜੁ—ਭਜਨ ਕਰ, ਜਪਿਆ ਕਰ। ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ—ਬੀਤਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਹਉ—ਕਹਉ, ਮੈਂ
 ਆਖਾਂ। ਕਹਾ—ਕਹਾਂ? ਕੀਹ? ਬਾਰ ਬਾਰ—ਮੁੜ ਮੁੜ। ਗਵਾਰ—ਹੇ ਮੂਰਖ! ਬਿਨਸਤ—ਨਾਸ ਹੁੰਦਿਆਂ। ਬਾਰ—
 ਚਿਰ, ਢਿੱਲ। ਓਰਾ—ਗੜਾ। ਓਰੇ ਸਮ—ਗੜੇ ਵਰਗਾ, ਗੜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ। ਸਮ—ਬਰਾਬਰ, ਸਮਾਨ। ਗਾਤੁ—
 ਸਰੀਰ। 1। ਰਹਾਉ।

ਭਰਮ—ਭਟਕਣਾ। ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ—ਛੱਡ ਦੇਹ। ਕੋ—ਦਾ। ਲੇਹਿ—ਜਪਿਆ ਕਰ। ਅੰਤਿ ਬਾਰ—ਅੰਤਲੇ ਸਮੇ।
 ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ—ਤੇਰੇ ਨਾਲ। ਇਹੈ ਏਕ—ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ। 1।

ਬਿਖਿਆ—ਮਾਇਆ। ਬਿਖੁ—ਜ਼ਹਿਰ। ਬਿਸਾਰਿ—ਭੁਲਾ ਦੇਹ। ਜਸੁ—ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ। ਹੀਏ—ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ।
 ਧਾਰਿ—ਵਸਾਈ ਰੱਖ। ਕਹਿ—ਕਹੈ, ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪੁਕਾਰਿ—ਪੁਕਾਰ ਕੇ, ਕੂਕ ਕੇ। ਅਉਸਰੁ—ਮੌਕਾ, ਸਮਾ। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਿਆ ਕਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਿਆ ਕਰ। ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ
 ਲੰਘਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੇ ਮੂਰਖ! ਮੈਂ (ਤੈਨੂੰ) ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੀਹ ਆਖਾਂ? ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ? (ਤੇਰਾ ਇਹ) ਸਰੀਰ
 (ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਿਚ) ਗੜੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ (ਇਸ ਦੇ) ਨਾਸ ਹੁੰਦਿਆਂ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਸਾਰੀਆਂ ਭਟਕਣਾਂ ਛੱਡ ਦੇਹ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ। ਅੰਤਲੇ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇਹ
 ਨਾਮ ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। 1।

ਹੇ ਭਾਈ! ਮਾਇਆ (ਦਾ ਮੋਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ) ਜ਼ਹਿਰ ਵਾਂਗ ਭੁਲਾ ਦੇਹ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ
 (ਆਪਣੇ) ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾਈ ਰੱਖ। ਦਾਸ ਨਾਨਕ (ਤੈਨੂੰ) ਕੂਕ ਕੂਕ ਕੇ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, (ਮਨੁੱਖਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ
 ਸਮਾ) ਬੀਤਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2। 2।